

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XI. évfolyam, 35. szám

2022. április 19

Falak helyett hidakat!

Elmúlt a húsvét, ami ünnepként egy újabb lehetőség volt arra, hogy falakat bontunk, ahol vannak, és hidakat építünk, ahol jót tenne mindannyiunknak a szabad átjárás. A magunk építette falakról úgy hisszük, védenek bennünket, pedig csak elválasztanak egymástól. És előbb-utóbb rájövünk, semmire sem volt jó. És nem ritka, amikor szigetként élünk egymás közelében, gyakran mindenfélét gondolva egymásról, hiszen hidak híján alig ismerjük a másikat. Márpedig az ismeretlen mindig félelmet gerjeszt úgy az egyszerű emberi életben, szomszédságban, mint a társadalmakban, a társadalmak között.

Nem kellene valódi falak ahhoz, hogy ne értsük egymást, anélkül is gyakran szigetlakók vagyunk. Olyanok, akik látják a szomszéd szigetét, talán még hallják is egymást, mégis értetlenül bámulnak ki a szigetükből. Ha netán háborog a tenger, akkor végképp olyanok egymásnak, mint az ufók, pedig alig van különbség közöttük. De valamiért úgy tesznek, mint akiknek különböző céljaik vannak, néha még ellenséget is látnak egymásban. Többnyire semmi okuk erre, csupán az a baj, hogy félnek a víztől, ráadásul nem tudnak hidat építeni. Elfelejtették, azok miatt, akik a tudatlanságból élnek.

Az emberiség szeret falakat építeni, hol azért, hogy megvédje magát, hol azért, hogy bezárjon, vagy elzárjon másokat. Sokszor hasznosak voltak, de nagy részükkel soha nem ért célt az építője, vagy csak átmenetileg. Manapság is gyakran építgetjük falainkat, aztán

görcsölünk, hogyan bonthatnánk le azokat, mert előbb-utóbb rájövünk, bármi volt is a cél, csak önmagunkat zártuk be. Akkor is, ha védekezni akartunk, akkor is, másokat szerettünk volna megvédeni. Akkor meg végképp, ha rosszindulatból álltunk kőművesnek.

Távoli szigetek között természetesen a nagy különbségek, lakóik gyakran egészen más nyelvet beszélnek. Ráadásul nem tudnak elmenni egymáshoz, ám ha mégis sikerül, ők is találnak közös pontokat, ha akarnak. Vajon, ha csak kicsiny víz választja el a szomszédokat,

miért nem kelnek útra? Érdemes volna, esetleg szót váltani, és nyomban kiderülne, hogy egy irányba tartanak, legfeljebb másképp. Ami nem baj, hiszen két jó barát, szerelmesek vagy munkatársak között sem az igazi, ha mindenről ugyanaz a véleményük. Különbözőként is alkothatnak közös alapot, és a különbözőségek is segíthetik a közös vágyak elérését. Igaz, előbb meg kéne tanulni úszni. Vagy hidat építeni.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, 03/33-48, mobil: 30-386-6083, 20-286-1440,

E-mail: zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

A kínaiak majd' kétezer évig falaztak vagy tízezer kilométernyit, hogy védekezzenek a hunok támadásai ellen. Jó kis közmunka volt két aratás között, csak éppen a nomád törzsek inkább megkerülték, mintsem a falra másztak volna. Mert a falak legtöbbször megkerülni valók, amíg nem tudjuk lebontani. Gyermekkorunkban mi is azt tettük a szüleink által emelt falakkal, majd később csodálkoztunk a mieinken, hogy milyen ügyesen kerülgetik otromba építményeinket. Igyekezünk mihamar lebontani azokat, találhatnak eleget, bármerre járnak.

Ha hidakat építünk falak helyett, nem kell hidegen borzongani, inkább egymást borzongtatni kellemesen új ötletekkel. Kérdés lehet, minek a híd, ha eddig nem kellett, ki fog azon járni. Sok példa van rá, oly sok híd épült már, melyeken alig páran keltek át, amikor elkészült. Majd napról napra sokasodott azok száma, akik mégis nekiveselkedtek az ismeretlennek, és kiderült, hogy a túoldalon semmi különös nincs. Ott is a mi fajtánk él, nagyjából úgy, ahogyan mi. De mégis átkelnénk holnap is, mert mindig van valami új, valami olyan, amit eddig nem értettünk, pedig milyen egyszerű. Csak győzzük le a háborgó tengert!

Egy fal nem csak fizikális, de érzelmi és szellemi választóvonal is egyben, talán több kárt okozva, mint egy valós építmény. Ahogyan a mi falaink sem múlnak el attól, mert lebontjuk, szívünk és eszünk sokáig a „mű” árnyékában marad, akár győztesként, akár vesztesként szabadultunk meg tőle. De bontsuk le mégis falainkat, vagy kerüljük meg, ha más építette körénk. Keressük azokat, akik nem akarnak bezárkózni olyanok kedvéért, akik eldöntik azt is, hogy kivel. Igaz, kerülő, vagy bontás helyett akár át is mászhatunk a falon, de csak óvatosan, hiszen túl jó célpontjai lennénk „jőtevőinknek”.

Győzzük le a háborgó tenger, a félelmetesnek tűnő falakat, tehát önmagunkat. Mutassuk meg eszményeinket, hogy mások is lássák, kik vagyunk. Romboljuk le a gátakat, melyeket kárörvendők, irigyek és hatalomvágyók emeltek közénk, majd „Építsünk hidat tiszta szavakból határok fölé, S elindulhatunk egymás felé!”

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

JÓBAN, ROSSZBAN

Aggódó arccal ér haza a férj: édesem, van egy nagy problémám a munkahelyemen...

– Drágám – szól közbe a feleség – a te problémád az enyém is, mond azt, hogy van egy problémánk!

– Jól van, szóval a mi kis titkárnőnk szülni fog nekünk egy gyereket...

KÖLCSÖNÖSSÉG

Beül a nő a fogorvosi székbe, és a doki épp nekilátna a műveletnek, amikor a nő alányul, és megmarkolja a golyóit.

– De hölgyem, ön meg megfogta a heréimet!

– Így van! És most mindketten nagyon fogunk vigyázni, hogy ne okozunk fájdalmat egymásnak!!

Balogh Attila